

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2591/2019
11.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Весне Поповић и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Грајић, адвокат из ..., против тужених АД „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и АД „ВВ“ АД из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог АД „ББ“, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 543/19 од 01.04.2019. године, у седници од 11.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „ББ“ АД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 543/19 од 01.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „ББ“ АД, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 543/19 од 01.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1. 1149/2018 од 20.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је примарни тужбени захтев тужиоца. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.05.2015. године, до 31.08.2015. године, у износима наведеним изреком са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, тужени „ВВ“ АД је обавезан да тужиоцу накнади трошкове исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.09.2015. године до 28.02.2018. годне, у износима наведеним изреком са припадајућом законском затезном каматом. Ставом петим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 97.401,00 динар са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 543/19 од 01.04.2019. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против другостепене пресуде, првотужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о постојању солидарне обавезе тужених да запосленима накнаде трошкове за исхрану у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора до 01.09.2015. године, од када је друготужени у обавези да им накнади ове трошкове. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 07.06.2018. године, тужилац је тражио накнаду трошкова исхране и регреса за коришћење годишњег одмора, у износу од 270.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић